Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B** **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 610/2013/EU RENDELETE**

(2013. június 26.)

a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény, a 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, az 1683/95/EK tanácsi rendelet, a 539/2001/EK tanácsi rendelet, valamint a 767/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

(HL L 182., 2013.6.29., 1. o.)

Helyesbítette:

►**C1** Helyesbítés, HL L 225., 2014.7.30., 91. o. (610/2013/EU)

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 610/2013/EU RENDELETE

(2013. június 26.)

a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény, a 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, az 1683/95/EK tanácsi rendelet, a 539/2001/EK tanácsi rendelet, valamint a 767/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében [1],

mivel:

(1) A külső határokkal kapcsolatos uniós politika célja az ellenőrzés és a határőrizet egységes és magas szintjét biztosító integrált igazgatás megvalósítása, amely a személyek Unión belüli szabad mozgásának elengedhetetlen velejárója, és amely a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség alapvető alkotóeleme. Ennek érdekében a külső határok ellenőrzésére irányuló előírásokra és eljárásokra vonatkozóan közös szabályokat kell megállapítani, azt a sajátos és aránytalan nyomást is figyelembe véve, amely egyes tagállamokra külső határaikon nehezedik. A megállapított szabályoknak összhangban kell állniuk a tagállamok közötti szolidaritás elvével.

(2) A személyek schengeni térségen belüli szabad mozgása az európai integráció egyik legnagyobb eredménye. A szabad mozgáshoz való jog az alapvető jogok közé tartozik, amely gyakorlásának feltételeit az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ), valamint az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/E európai parlamenti és tanácsi irányelv [2] határozzák meg.

[1] Az Európai Parlament 2013. június 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. június 20-i határozata.

[2] HL L 158., 2004.4.30., 77. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.

▼B

(3) A belső határellenőrzések megszüntetése a tagállamok egymásba vetett kölcsönös bizalmát igényli azon képességük tekintetében, hogy valamennyien maradéktalanul végre tudják hajtani az ilyen ellenőrzések megszüntetését lehetővé tévő kísérő intézkedéseket.

(4) A személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni Határ-ellenőrzési Kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1])2006. október 13-án hatályba lépett.

(5) Többéves gyakorlati alkalmazás után számos módosítás vált szükségessé a tagállam és a Bizottság 562/2006/EK rendelet alkalmazása terén szerzett gyakorlati tapasztalatai alapján – ideértve a schengeni értékelések eredményeit és a tagállamok által benyújtott jelentéseket és kéréseket, valamint az elsődleges és másodlagos uniós jogot érintő fejleményeket –, továbbá felmerült a kritikus technikai problémák tisztázásának és hatékonyabb feltérképezésének igénye.

(6) A harmadik országbeli állampolgárok úti okmányainak az 562/2006/EK rendelet 10. és 11. cikkével összhangban történő bélyegzéséről szóló rendelkezések működéséről szóló, 2009. szeptember 21-i bizottsági jelentés, valamint az 562/2006/EK rendelet III. címének (Belső határok) alkalmazásáról szóló, 2010. október 13-i bizottsági jelentés konkrét javaslatokat tartalmaz az 562/2006/EK rendelet technikai módosításaira vonatkozóan.

(7) A közelmúltban elfogadott uniós jogalkotási aktusok, így különösen a Közösségi Vízumkódex (vízumkódex) létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) és a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) az 562/2006/EK rendelet bizonyos módosításait teszik szükségessé.

(8) Hasonlóképpen a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezményt ([4]) (a továbbiakban: a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény) is módosítani kell annak érdekében, hogy tükrözze az 562/2006/EK rendeletben végzett változtatásokat és a jelenlegi jogi helyzetet.

(9) A C-241/05. sz., Nicolae Bot kontra Préfet du Val-de-Marne ügy ([5]) alapján az Unió területén való rövid távú tartózkodás megengedett időtartamának kiszámítására vonatkozó szabályok módosítása szükséges. Az utazók, valamint a határőrizeti és a vízumügyi hatóságok javát egyaránt az szolgálná, ha a kérdéssel

([1]) HL L 105., 2006.4.13., 1. o.
([2]) HL L 243., 2009.9.15., 1. o.
([3]) HL L 348., 2008.12.24., 98. o.
([4]) HL L 239., 2000.9.22., 19. o.
([5]) [2006] EBHT, I-9627. o.

▼B

foglalkozó valamennyi jogi aktus egyértelmű, egyszerű és összehangolt szabályokat tartalmazna. Az 526/2006/EK rendeletet és a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezményt, a vízumok egységes formátumának meghatározásáról szóló, 1995. május 29-i 1683/95/EK tanácsi rendeletet ([1]), a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló, 2001. március 15-i 539/2001/EK tanácsi rendeletet ([2]), a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó adatok tagállamok közötti cseréjéről, valamint a vízuminformációs rendszerről (VIS) szóló, 2008. július 9-i 767/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ([3]) (VIS-rendelet), és a 810/2009/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(10) Az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség (Frontex) felállításáról szóló 2007/2004/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2011. október 25-i 1168/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([4]) elfogadása javítja a külső határok integrált igazgatását, és tovább erősíti az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség (a továbbiakban: Ügynökség) szerepét, összhangban az Unió azon célkitűzésével, hogy olyan politikát dolgozzon ki, amely az integrált határigazgatás koncepciójának fokozatos bevezetésére irányul.

(11) Az 562/2006/EK rendelet rendelkezéseinek az EUMSZ-szel való összhangba hozása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a határőrizetre irányadó további intézkedések elfogadására, valamint az 562/2006/EK rendelet mellékleteinek módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.

(12) Mivel e rendelet célját, nevezetesen az 562/2006/EK rendelet és a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény, valamint az 1683/95/EK rendelet, az 539/2001/EK rendelet, a 767/2008/EK rendelet és a 810/2009/EK rendelet meglévő szabályai tekintetében technikai módosítások bevezetése, kizárólag uniós szinten valósítható meg, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

([1]) HL L 164., 1995.7.14., 1. o.
([2]) HL L 81., 2001.3.21., 1. o.
([3]) HL L 218., 2008.8.13., 60. o.
([4]) HL L 304., 2011.11.22., 1. o.

▼B

(13) Izland és Norvégia tekintetében ez a rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás ([1]) értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az említett megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló, 1999. május 17-i 1999/437/EK tanácsi határozat ([2]) 1. cikkének A. pontjában említett területhez tartoznak.

(14) Svájc tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás ([3]) értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozat 1. cikkének A. pontjában említett területhez tartoznak, összefüggésben a 2008/146/EK tanácsi határozat ([4]) 3. cikkével.

(15) Liechtenstein tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz ([5]) való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozat 1. cikkének A. pontjában említett területhez tartoznak, összefüggésben a 2011/350/EU tanácsi határozat ([6]) 3. cikkével.

(16) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. Mivel e rendelet a schengeni vívmányokon alapul, Dánia az említett jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően az e rendeletről szóló tanácsi döntést követő hat hónapos időszakon belül határoz arról, hogy azt nemzeti jogában végrehajtja-e.

(17) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában az Egyesült Királyság a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozattal ([7]) összhangban nem vesz részt. Ennél fogva az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek a jogi aktusnak az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

([1]) HL L 176., 1999.7.10., 36. o.
([2]) HL L 176., 1999.7.10., 31. o.
([3]) HL L 53., 2008.2.27., 52. o.
([4]) HL L 53., 2008.2.27., 1. o.
([5]) HL L 160., 2011.6.18., 21. o.
([6]) HL L 160., 2011.6.18., 19. o.
([7]) HL L 131., 2000.6.1., 43. o.

▼B

(18) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyekben Írország az Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2002. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozattal ([1]) összhangban nem vesz részt. Ennélfogva Írország nem vesz részt a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

ELFOGADTÁK EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 562/2006/EK rendelet módosítása

Az 562/2006/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az 1. pont c) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„c) a tagállamok tengeri, folyami és tavi kikötői, amelyek rendszeres belső kompjárat céljára szolgálnak;”;

b) a 4. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4. »rendszeres belső kompjárat«: a tagállamok területén található, ugyanazon két vagy több kikötő közötti bármely kompjárat, amely nem köt ki a tagállamok területén kívül, és amely utasokat és járműveket szállít nyilvános menetrend szerint;”;

c) az 5. pont a következőképpen módosul:

i. a bevezető szöveg helyébe a következő szöveg lép:

„5. »a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek«:”;

ii. az a) pontban a „17. cikkének (1) bekezdése” helyébe a „20. cikkének (1) bekezdése” szöveg lép;

iii. a b) pontban a „Közösség” szó helyébe az „Unió” szó lép;

d) a 6. pontban a „17. cikkének (1) bekezdése” helyébe a „20. cikkének (1) bekezdése” szöveg lép;

e) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„8a. »közös határátkelőhely«: minden olyan, tagállam vagy harmadik ország területén található határátkelőhely, ahol a tagállamok és harmadik országok határőrei a nemzeti joguknak és valamely kétoldalú megállapodásnak megfelelően egymás után ki- és beléptetési ellenőrzéseket végeznek;”;

([1]) HL L 64., 2002.3.7., 20. o.

▼B

f) a 15. pont szövegének helyébe a következő szöveg lép:

„15. »tartózkodási engedély«:

a) a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendeletben (*) megállapított egységes formátum szerint a tagállamok által kiadott valamennyi tartózkodási engedély és a 2004/38/EK irányelvvel összhangban kiadott tartózkodási kártya;

b) a tagállamok által harmadik ország állampolgára számára kiadott minden olyan egyéb okmány, amely engedélyezi a területükön történő tartózkodást, és amelyet a 34. cikknek megfelelően bejelentettek és azt követően közzétettek, az alábbiak kivételével:

i. az a) pontban említett tartózkodási engedély iránti első kérelem vagy a menedékjog iránti kérelem elbírálásának időtartamára kiadott ideiglenes engedélyek; valamint

ii. a tagállamok által a vízumok egységes formátumának meghatározásáról szóló, 1995. május 29-i 1683/95/EK tanácsi rendelet (**) által meghatározott egységes formátumban kiállított vízum;

(*) HL L 157., 2002.6.15., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 3. o.
(**) HL L 164., 1995.7.14., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 1. kötet, 13. o.”;

g) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„18a. »nyílt tengeri munkavállaló«: a tagállamok nemzetközi tengerjog által meghatározott parti tengerében vagy kizárólagos tengeri gazdasági hasznosítási övezetében található tengeri létesítményen dolgozó személy, aki tengeri vagy légi úton rendszeresen visszatér a tagállamok területére;”;

2. a 3. cikk a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek jogai;”;

3. a szöveg a következő cikkel egészül ki:

„3a. cikk

Alapvető jogok

E rendelet alkalmazásakor a tagállamok a vonatkozó uniós jog, többek között az Európai Unió Alapjogi Chartája (Alapjogi Charta); a vonatkozó nemzetközi jog, többek között a menekültek jogállásáról szóló, 1951. július 28-án Genfben megkötött egyezmény (a genfi egyezmény); a nemzetközi védelem biztosításával kapcsolatos kötelezettségek, különösen a visszaküldés tilalmának elve, valamint az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartásával járnak el. Az uniós jog általános elveivel összhangban az e rendelet alapján meghozott határozatokat eseti alapon kell meghozni.”;

▼B

4. a 4. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, a külső határok kizárólag határátkelőhelyeken és a hivatalos nyitvatartási időben történő átlépésére vonatkozó kötelezettség alól kivételek engedélyezhetők:

a) egyének vagy csoportok esetében, a külső határok határátkelőhelyen kívüli vagy a hivatalos nyitvatartási időn túli eseti átlépésére vonatkozó különleges igény alapján, feltéve, hogy rendelkeznek a nemzeti jogban előírt engedélyekkel, és ez nem ellentétes a tagállamok közrendjével vagy belső biztonságával kapcsolatos érdekekkel. A tagállamok kétoldalú megállapodások útján egyedi intézkedéseket irányozhatnak elő. A nemzeti jogban és a kétoldalú megállapodásokban meghatározott általános kivételekről a 34. cikknek megfelelően értesíteni kell a Bizottságot;

b) egyének vagy csoportok esetében egy előre nem látható szükséghelyzet bekövetkezése esetén;

c) a 18. és 19. cikkben foglalt, a VI. és VII. melléklettel együttesen értelmezett különös szabályokkal összhangban;”;

5. az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„1. A tagállamok területén történő, bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó tervezett tartózkodás esetén, figyelembe véve a megelőző 180 napos időszak minden egyes tartózkodási napját, a harmadik országok állampolgáraira a következő beutazási feltételek vonatkoznak:”;

ii. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) aki olyan, érvényes határátlépésre feljogosító úti okmánnyal rendelkezik, amely megfelel a következő kritériumoknak:

i. érvényessége legalább három hónappal meghaladja a tagállamok területéről történő tervezett távozás időpontját. Sürgős és indokolt esetben azonban e kötelezettségtől el lehet tekinteni;

ii. a megelőző tíz éven belül bocsátották ki;”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés alkalmazásában a beutazás napját a tagállamok területén való tartózkodás első napjának, a kiutazás napját pedig a tagállamok területén való tartózkodás utolsó napjának kell tekinteni. A tartózkodási engedélyek vagy a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumok alapján engedélyezett tartózkodási időtartamok nem vehetők figyelembe a tagállamok területén történő tartózkodás időtartamának kiszámítása során.”;

▼B

c) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az (1) bekezdésben foglalt feltételeket nem teljesítő, de tartózkodási engedéllyel vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező harmadik országbeli állampolgárok átutazás céljából jogosultak belépni a többi tagállam területére annak érdekében, hogy eljussanak annak a tagállamnak a területére, amely a tartózkodási engedélyt vagy a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumot kiadta, kivéve, ha beutazás vagy átutazás megtagadására vonatkozó figyelmeztető jelzés hatálya alatt állnak azon tagállam nemzeti adatbázisában, amelynek külső határát át kívánják lépni;”;

ii. a b) pont első és második bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„b) a b) pontban foglaltak kivételével az (1) bekezdésben foglalt feltételeket teljesítő, azon harmadik országbeli állampolgárok számára, akik a határátkelőhelyen megjelennek, engedélyezhető a tagállamok területére történő beutazás, amennyiben a határon a Közösségi Vízumkódex (vízumkódex) létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 35. és 36. cikkének megfelelően vízumot adnak ki számukra.

A tagállamok kötelesek a 810/2009/EK rendelet 46. cikkének és XII. mellékletének megfelelően statisztikát készíteni a határon kiadott vízumokról.

(*) HL L 243., 2009.9.15., 1. o.”;

6. a 6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A határőrök a feladataik ellátása során kötelesek az emberi méltóságot teljes mértékben tiszteletben tartani, különösen a kiszolgáltatott helyzetű személyeket érintő esetekben.”;

7. a 7. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés második, harmadik és negyedik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek esetében az első albekezdésben említett minimum-ellenőrzés az alkalmazandó eljárás.

A szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek minimumellenőrzése során azonban, szúrópróbaszerűen, a határőrök lekérdezhetnek adatokat nemzeti és európai adatbázisokból annak érdekében, hogy egy adott személy nem jelent-e valós, közvetlen és kellően komoly veszélyt a tagállamok belső biztonságára, közrendjére vagy nemzetközi kapcsolataira, illetve veszélyt a közegészségügyre.

A 2004/38/EK irányelvben megállapítottaknak megfelelően, az ilyen lekérdezés eredménye nem veszélyeztetheti a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyeknek az érintett tagállam területére történő beutazási jogát.”;

▼B

b) az (5) bekezdésben az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A második albekezdés sérelme nélkül, az alapos, elkülönített helyen történő ellenőrzésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárokat írásban – olyan nyelven, amelyet megértenek, vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megértenek –, vagy egyéb célravezető módon tájékoztatni kell az ilyen ellenőrzés céljáról és eljárásáról.”;

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyeket a 2004/38/EK irányelvnek megfelelően ellenőrzik.”;

d) a cikk szövege a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) Amennyiben a 4. cikk (2) bekezdésének a) vagy b) pontja alkalmazandó, a tagállamok az e cikkben foglalt szabályoktól eltéréseket is engedélyezhetnek.”;

8. a 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) a) A szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek jogosultak a III. melléklet A. részében található jelzőtáblával (»EU, EGT, CH«) ellátott sáv használatára. Használhatják továbbá a III. melléklet B1. (»vízum nem szükséges«) és B2. (»minden útlevél«) részében található jelzőtáblával ellátott sávokat is.

Azon harmadik országbeli állampolgárok, akik az 539/2001/EK rendelettel összhangban a tagállamok külső határainak átlépésekor nem esnek vízumkötelezettség alá, továbbá az érvényes tartózkodási engedéllyel vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező harmadik országbeli állampolgárok az e rendelet III. mellékletének B1. (»vízum nem szükséges«) részében található jelzőtáblával ellátott sávokat használhatják. Használhatják továbbá az e rendelet III. mellékletének B2. (»minden útlevél«) részében található jelzőtáblával ellátott sávokat is.

b) Minden más személy a III. melléklet B2. részében található (»minden útlevél«) jelzőtáblával ellátott sávot használja.

Az a) és b) pontban említett jelzőtáblákon szereplő jelzéseket azon nyelven vagy nyelveken lehet feltüntetni, amelyet vagy amelyeket az egyes tagállamok megfelelőnek tartanak.

A III. melléklet B1. (»vízum nem szükséges«) részében található jelzőtáblával ellátott sáv biztosítása nem kötelező. A tagállamok a gyakorlati igényekkel összhangban határozzák meg, hogy alkalmazzák-e ezt a lehetőséget, és ha igen, mely határátkelőhelyeken.”;

b) az (5) bekezdést el kell hagyni;

▼B

9. a 10. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép: „Az úti okmányok bélyegzése”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Harmadik országok azon állampolgárainak esetében, akik olyan uniós polgár családtagjai, akire a 2004/38/EK irányelv alkalmazandó, de akik nem rendelkeznek az említett irányelv által előírt tartózkodási kártyával, az úti okmányokat belépéskor vagy kilépéskor bélyegzőlenyomattal kell ellátni.

Harmadik országok azon állampolgárainak esetében, akik olyan harmadik országbeli állampolgárok családtagjai, akik rendelkeznek a szabad mozgás uniós jogával, de ők maguk nem rendelkeznek a 2004/38/EK irányelv által előírt tartózkodási kártyával, az úti okmányokat belépéskor vagy kilépéskor bélyegzőlenyomattal kell ellátni.”;

c) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„f) a nemzetközi személyszállító és tehervonatok személyzetének úti okmányai;

g) harmadik országok azon állampolgárainak úti okmányai, akik bemutatják a 2004/38/EK irányelv által előírt tartózkodási kártyát.”;

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Harmadik ország állampolgárának kérésére kivételesen el lehet tekinteni a be- vagy kiléptető bélyegző alkalmazásától, ha a bélyegzőlenyomat az érintettnek súlyos hátrányt okozna. Ebben az esetben a be- és kiutazást külön lapon, a személy nevének és útlevele számának megjelölésével kell rögzíteni. Ezt a lapot a harmadik országbeli állampolgárnak át kell adni. A tagállamok illetékes hatóságai ezekről a kivételes esetekről statisztikát vezethetnek, és azt eljuttathatják a Bizottságnak.”;

10. a 11. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett vélelmet nem döntötték meg, a harmadik országbeli állampolgár a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (*) és az említett irányelvnek megfelelő nemzeti jogszabályokkal összhangban kiutasítható.

(*) HL L 348., 2008.12.24., 98. o.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Kiléptetőbélyegző-lenyomat hiányában az (1) és (2) bekezdés vonatkozó rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni.”;

▼B

11. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A határőrizet fő célja a jogellenes határátlépések megakadályozása, a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem, valamint a határt illegálisan átlépő személyek elleni intézkedések meghozatala. A határt illegálisan átlépő és az érintett tagállam területén tartózkodásra nem jogosult személyeket el kell fogni, és ellenük a 2008/115/EK irányelv rendelkezéseinek megfelelő eljárásokat kell indítani.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 33. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a határőrizetre irányadó további intézkedésekre vonatkozóan.”;

12. a 13. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok statisztikát készítenek azon személyek számáról, akiknek a beléptetését megtagadták, a megtagadás indokairól, azon személyek állampolgárságáról, akiknek a beléptetését megtagadták, és azon határ típusáról (szárazföldi, légi vagy tengeri), amelynél a beléptetést megtagadták, és az adatokat a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról szóló, 2007. július 11-i 862/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) szerint évente benyújtják a Bizottságnak (Eurostat).

_____

(*) HL L 199., 2007.7.31., 23. o.”;

13. a 15. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják, hogy a határőrök szakképzett és megfelelően kiképzett szakemberek legyenek, figyelembe véve a határőrök számára a 2007/2004/EK tanácsi rendelettel létrehozott, az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség által létrehozott és kidolgozott egységes alaptantervet. A tantervnek különleges képzést kell tartalmaznia a kiszolgáltatott helyzetű személyeket, például a kísérő nélküli kiskorúakat és az emberkereskedelem áldozatait érintő helyzetek felismerésére és kezelésére vonatkozóan. Az Ügynökség támogatásával a tagállamok a határőröket a feladataik elvégzéséhez szükséges nyelvek tanulására ösztönzik.”;

14. a 18. cikkben a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ezek a különleges szabályok tartalmazhatnak a 4. és 5. és a 7–13. cikktől való eltéréseket.”;

15. a 19. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az első albekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„g) mentési szolgálatok, rendőrség és tűzoltóság, valamint határőrség;

h) nyílt tengeri munkavállalók.”;

▼B

b) a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ezek a különleges szabályok tartalmazhatnak a 4. és 5. és a 7–13. cikktől való eltéréseket.”;

16. a 21. cikk d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) annak lehetőségét, hogy a tagállamok, a Schengeni Egyezmény 22. cikkének rendelkezései szerint, jogszabályban írják elő a harmadik országbeli állampolgárok számára azon kötelezettséget, hogy bejelentkezzenek, amikor a területükre lépnek.”;

17. a 32. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„32. cikk

A mellékletek módosítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 33. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a III., IV. és VIII. melléklet módosítására vonatkozóan.”;

18. a 33. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„33. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 12. cikk (5) bekezdésében és a 32. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 19 július 2013-tól kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 12. cikk (5) bekezdésében és a 32. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 12. cikk (5) bekezdése és a 32. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”;

▼B

19. a 34. cikkben az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

a) az a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) a tartózkodási engedélyek listájáról, megkülönböztetve a 2. cikk 15. pontjának a) alpontja és a 2. cikk 15. pontjának b) alpontja hatálya alá tartozó engedélyeket, továbbá a 2. cikk 15. pontja b) alpontjának hatálya alá tartozó engedélyek listájához mintákat mellékelve. A 2004/38/EK irányelvvel összhangban kiadott tartózkodási kártyák esetében kifejezetten fel kell tüntetni, hogy ilyen kártyáról van szó, továbbá mintát kell mellékelni azokhoz a tartózkodási kártyákhoz, amelyeket nem az 1030/2002/EK rendelettel megállapított egységes formátum alapján adtak ki.”;

b) a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„ea) a külső határok átlépésére vonatkozó szabályok alóli, a 4. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett kivételekről;

eb) a 10. cikk (3) bekezdésében említett statisztikáról.”;

20. a 37. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok értesítik a Bizottságot a 21. cikk c) és d) pontjával kapcsolatos nemzeti rendelkezésekről, a 4. cikk (3) bekezdésében említett szankciókról és az e rendelet által engedélyezett kétoldalú megállapodásokról. E rendelkezések későbbi módosításait öt munkanapon belül kell bejelenteni.”;

▼C1

21. az 562/2006/EK rendelet III–VIII. melléklete e rendelet I. melléklete szerint módosul.

▼B

2. cikk

A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény módosítása

A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény a következőképpen módosul:

1. A 18. cikk (1) bekezdésében a „három hónapot” szövegrész helyébe a „90 napot” szövegrész lép.

2. A 20. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben „az első beutazás időpontjától számított hat hónapon belül, de legfeljebb három hónapig” szövegrész helyébe a „bármely 180 napos időszakban legfeljebb 90 napig” szövegrész lép;

b) a (2) bekezdésben a „három hónapon” szövegrész helyébe a „90 napon” szövegrész lép;

3. a 21. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a „bármely hathónapos időszakban három hónapig” szövegrész helyébe a „bármely 180 napos időszakban 90 napig” szövegrész lép;

b) a (3) bekezdést el kell hagyni.

▼B

4. a 22. cikk a következőképpen módosul:

„*22. cikk*

Azok a külföldiek, akik jogszerűen utaztak be az egyik Szerződő Fél területére, kötelezhetők a bejelentkezésre annak a Szerződő Félnek a hatáskörrel rendelkező hatóságainál, amelynek területére beutaztak, az egyes Szerződő Felek által megállapított feltételeknek megfelelően. Ezeknek a külföldieknek – annak a Szerződő Félnek a döntésétől függően, amelynek területére lépnek – a beutazáskor, illetve a beutazástól számított három munkanapon belül kell bejelentkezniük.”;

5. a 136. cikket el kell hagyni.

3. cikk

Az 1683/95/EK rendelet módosítása

Az 1683/95/EK rendelet 5. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„*5. cikk*

E rendelet alkalmazásában »vízum« a Közösségi Vízumkódex (vízumkódex) létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 2. cikkének 2.a) pontjában meghatározott vízum.

(*) HL L 243., 2009.9.15., 1. o.”.

4. cikk

Az 539/2001/EK rendelet módosítása

Az 539/2001/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. az 1. cikk (2) bekezdésében az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A II. mellékletben található listán szereplő harmadik országok állampolgárai mentesülnek az (1) bekezdésben rögzített kötelezettség alól a bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó tartózkodások esetében.”;

2. a 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*2. cikk*

E rendelet alkalmazásában »vízum« a Közösségi Vízumkódex (vízumkódex) létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 2. cikke 2. pontjának a) alpontjában meghatározott vízum.

(*) HL L 243., 2009.9.15., 1. o.”.

▼B

5. cikk

A 767/2008/EK rendelet módosítása

A 767/2008/EK rendelet 12. cikke (2) bekezdésének a) pontjában a iv. pont helyébe a következő szöveg lép:

„iv. a folyó 180 napos időszakban már 90 napot a tagállamok területén tartózkodott egységes vízummal vagy korlátozott területi érvényességű vízummal;”.

6. cikk

A 810/2009/EK rendelet módosítása

Az 810/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. az 1. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ez a rendelet létrehozza a tagállamok területén való átutazásra vagy bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó, tervezett tartózkodásra jogosító vízumok kiadására vonatkozó eljárásokat és feltételeket.”;

2. a 2. cikk 2. pontjának a) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) a tagállamok területén való átutazás vagy a tagállamok területére történő első beutazás napjától számított bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó, tervezett tartózkodás;”;

3. a 25. cikk (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) amikor a konzulátus által megindokolt okokból tartózkodásra jogosító új vízum kiadására kerül sor ugyanazon hat hónapos időszakban olyan kérelmezőnek, aki ugyanezen 180 napos időszak alatt már felhasznált egy 90 napos tartózkodásra jogosító egységes vízumot vagy korlátozott területi érvényességű vízumot.”;

4. a 32. cikk (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„iv. a folyó 180 napos időszakban már 90 napot a tagállamok területén tartózkodott egységes vízummal vagy korlátozott területi érvényességű vízummal;”;

5. A 810/2009/EK rendelet VI., VII. és XI. mellékletei az e rendelet II. mellékletével összhangban módosításra kerülnek.

7. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet 19 július 2013-i lép hatályba.

Az 1. cikk 5. pontja a) pontjának i. alpontja, az 1. cikk 5. pontjának b) pontja, a 2. cikk 1. és 2. pontja, a 2. cikk 3. pontjának a) pontja, a 3., 4., 5. és 6. cikk, az I. melléklet 3. pontja és a II. melléklet 18 október 2013-tól alkalmazandó.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

▼B

I. MELLÉKLET

Az 562/2006/EK rendelet mellékletei a következőképpen módosulnak:

1. a III. melléklet a következőképpen módosul:

a) a B. rész helyébe a következő szöveg lép:

„B1. RÉSZ: »vízum nem szükséges«;

B2. RÉSZ: »minden útlevél«.

”;

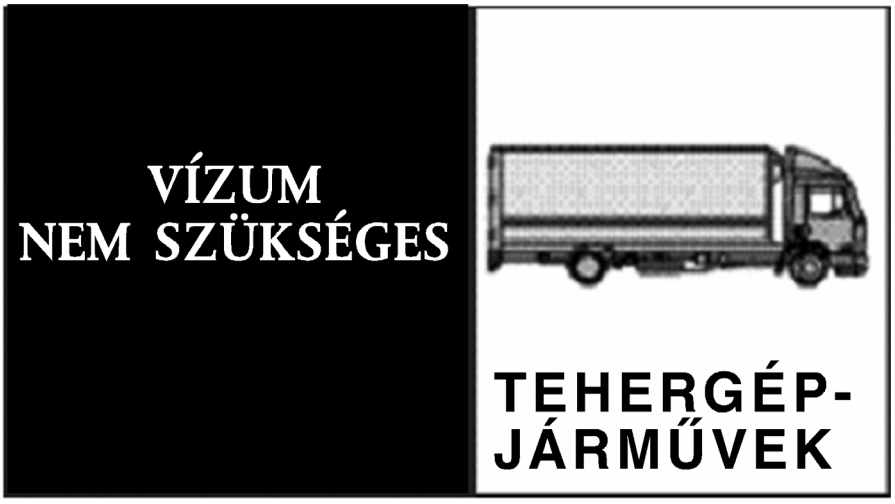
▼B

b) a C. részben a következő jelzőtáblákat kell beilleszteni az „EU, EGT, CH” és a „MINDEN ÚTLEVÉL” feliratú jelzőtáblák közé:

„

”.

▼B

2. A IV. melléklet 3. pontja első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„3. A vízumkötelezettség alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok be- és kiléptetésekor a bélyegzőlenyomatot főszabályként a vízummal szemben lévő oldalon kell elhelyezni.”;

3. A V. melléklet B. részében a határon a beléptetés megtagadásához használt formanyomtatványban az F. pont helyébe a következő szöveg lép:

„□ F. az Európai Unió tagállamainak területén a megelőző 180-napos időtartamon belül 90 napon át már tartózkodott”;

4. A VI. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. pont a következőképpen módosul:

i. az 1.1. pont a következő ponttal egészül ki:

„1.1.4. Közös határátkelőhelyek

1.1.4.1. A tagállamok a szomszédos harmadik országokkal kétoldalú megállapodásokat köthetnek vagy tarthatnak hatályban olyan közös határátkelőhelyek létesítéséről, ahol a tagállam határőrei és a harmadik ország határőrei a nemzeti joguknak megfelelően egymás után végzik a ki- és beléptetési ellenőrzéseket a másik fél területén. A közös határátkelőhelyek létesülhetnek akár a tagállam területén, akár a harmadik ország területén.

1.1.4.2. Tagállam területén létesített közös határátkelőhelyek: A tagállam területén elhelyezkedő közös határátkelőhely létrehozatalára vonatkozó kétoldalú megállapodásoknak olyan rendelkezést kell tartalmazniuk, amely felhatalmazza a harmadik ország határőreit arra, hogy a következő elvek tiszteletben tartása mellett a tagállamban is elláthassák feladataikat:

a) Nemzetközi védelem: Azon harmadik országbeli állampolgár részére, aki a tagállam területén nemzetközi védelmet igényel, az Unió menekültügyi vívmányaival összhangban hozzáférést kell biztosítani a tagállam vonatkozó eljárásaihoz.

b) Személy letartóztatása vagy tulajdon lefoglalása: Ha a harmadik ország határőrei olyan tényekről szereznek tudomást, amelyek valamely személy letartóztatását vagy védelem alá helyezését, vagy tulajdon lefoglalását indokolják, tájékoztatják a tagállam hatóságait ezekről a tényekről, azok pedig a nemzeti, az uniós és a nemzetközi joggal összhangban és az érintett személy állampolgárságától függetlenül gondoskodnak a megfelelő intézkedésekről.

c) Az Unió területére belépő, a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek: A harmadik ország határőrei nem akadályozhatják meg, hogy a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személy belépjen az Unió területére. Ha olyan okok állnak fenn, amelyek az érintett harmadik országból való kiléptetés megtagadását indokolják, a harmadik ország határőrei ezekről az okokról tájékoztatják a tagállam hatóságait, azok pedig a nemzeti, az uniós és a nemzetközi joggal összhangban gondoskodnak a megfelelő intézkedésekről.

▼B

1.1.4.3. Harmadik ország területén létesített közös határátkelőhelyek: A harmadik ország területén elhelyezkedő közös határátkelőhely létrehozatalára vonatkozó kétoldalú megállapodásoknak olyan rendelkezést kell tartalmazniuk, amely felhatalmazza a tagállam határőreit arra, hogy a harmadik országban is elláthassák feladataikat. E rendelet alkalmazásában a harmadik országok területén létesített közös határátkelőhelyen a tagállamok határőrei által végzett minden ellenőrzést az érintett tagállam területén végrehajtott ellenőrzésnek kell tekinteni. A tagállami határőrök az 562/2006/EK rendelettel összhangban és a következő elveket tiszteletben tartva látják el feladataikat:

a) Nemzetközi védelem: Azon harmadik országbeli állampolgár részére, aki átesett a harmadik ország határőrei által végzett kiléptetési ellenőrzésen és ezt követően a harmadik országban jelen lévő tagállami határőröktől nemzetközi védelmet igényel, az Unió menekültügyi vívmányaival összhangban hozzáférést kell biztosítani a tagállam vonatkozó eljárásaihoz. A harmadik ország hatóságainak el kell fogadniuk az érintett személy belépését a tagállam területére.

b) Személy letartóztatása vagy tulajdon lefoglalása: Ha a tagállam határőrei olyan tényekről szereznek tudomást, amelyek valamely személy letartóztatását vagy védelem alá helyezését, vagy tulajdon lefoglalását indokolják, a nemzeti, az uniós és a nemzetközi joggal összhangban járnak el. A harmadik ország hatóságainak el kell fogadniuk az érintett személy belépését a tagállam területére vagy az érintett tárgy tagállam területére történő átadását.

c) Hozzáférés az informatikai rendszerekhez: A tagállami határőrök számára biztosítani kell, hogy a 7. cikkel összhangban használhassák a személyes adatokat feldolgozó információs rendszereket. A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani az uniós jog által előírt olyan technikai és szervezési biztonsági intézkedések bevezetésére, amelyekre a személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisítése, véletlen elvesztése, megváltoztatása, jogosulatlan nyilvánosságra hozatala vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférés – a harmadik ország hatóságai általi jogosulatlan hozzáférést is beleértve – elleni védelem érdekében szükség van.

1.1.4.4. Szomszédos harmadik országgal közös határátkelőhelyről szóló kétoldalú megállapodás megkötése vagy módosítása előtt az érintett tagállam konzultál a Bizottsággal a megállapodásnak az uniós joggal való összeegyeztethetőségét illetően. A már meglévő kétoldalú megállapodásokról 2014. január 20-i értesíteni kell a Bizottságot.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a megállapodás nem egyeztethető össze az uniós joggal, értesíti az érintett tagállamot. A tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a megállapodást ésszerű időn belül úgy módosítsa, hogy azzal megszüntessen minden megállapított összeegyeztethetetlenséget.”;

ii. az 1.2. pontban az 1.2.1. és 1.2.2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1.2.1. A külső határt átlépő vonatok utasait és személyzetét egyaránt ellenőrizni kell, beleértve a tehervonatokat vagy az üres szerelvényeket is. A tagállamok kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat köthetnek ezen ellenőrzések végrehajtásának módjáról, tiszteletben tartva az 1.1.4. pontban foglalt elveket. Az ellenőrzések az egyik alábbi módon hajthatók végre:

▼B

— a tagállam területén található első érkezési vasútállomáson vagy utolsó indulási vasútállomáson,

— a vonaton menet közben, a harmadik országbeli utolsó indulási vasútállomás és a tagállam területén található első érkezési vasútállomás között vagy fordítva,

— a harmadik ország területén található utolsó indulási vasútállomáson vagy az első érkezési vasútállomáson.

1.2.2. Továbbá a nagysebességű vasúti forgalom megkönnyítése érdekében a harmadik országból érkező nagysebességű vasút útvonalán fekvő tagállamok az érintett harmadik országokkal egyetértésben, tiszteletben tartva az 1.1.4. pontban foglalt elveket, úgy is határozhatnak, hogy a harmadik országból érkező vonatokon utazó személyek beléptetési ellenőrzését az egyik alábbi módon folytatják le:

— azokon a harmadik országbeli állomásokon végzik el, ahol személyek szállnak fel,

— azokon – a tagállamok területén fekvő – állomásokon végzik el, ahol személyek szállnak le,

— vagy a vonaton, a harmadik ország területén fekvő állomások és a tagállamok területén fekvő állomások között, menet közben végzik el, feltéve, hogy a személyek nem hagyják el a vonatot.”;

b) a 3.1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3.1. *Általános ellenőrzési eljárások a tengeri forgalomban:*

3.1.1. A hajók ellenőrzését az érkezési vagy az indulási kikötőben, vagy az e célra kijelölt, a hajó közvetlen közelében található területen, vagy az ENSZ tengerjogi egyezményében meghatározottak szerinti parti tengeren a hajók fedélzetén kell elvégezni. A tagállamok megállapodásokat köthetnek, amelyek alapján az ellenőrzés – az 1.1.4. pontban foglalt elvek tiszteletben tartása mellett – menet közben is végrehajtható, vagy amikor a hajó eléri, illetve elhagyja egy harmadik ország területét.

3.1.2. A hajóparancsnok, a hajó képviseleti jogával rendelkező személy vagy a hajóparancsnok által szabályszerűen felhatalmazott, illetve az érintett hatóság számára elfogadható módon hitelesített más személy (a továbbiakban mindkét esetben: »hajóparancsnok«) összeállítja a személyzet és az esetleges utasok listáját – amelynek tartalmaznia kell a nemzetközi tengeri forgalom elősegítéséről szóló egyezmény (FAL-egyezmény) 5. sz. formanyomtatványán (személyzeti lista) és 6. sz. formanyomtatványán (utaslista) előírt információkat, valamint adott esetben a vízum vagy a tartózkodási engedély számát –, mégpedig legkésőbb

— huszonnégy órával a kikötőbe való megérkezést megelőzően, vagy

— legkésőbb az előző kikötő elhagyásakor, amennyiben a hajó útjának időtartama rövidebb huszonnégy óránál, vagy

— ha a rendeltetési kikötő nem ismert vagy a hajóút során megváltozott, akkor ennek az információnak a megismerésekor azonnal.

A hajóparancsnok megküldi a listá(ka)t a határőrségnek vagy, ha a nemzeti jog úgy rendelkezik, akkor az egyéb érintett hatóságoknak, amelyek azt/azokat haladéktalanul továbbítják a határőrségnek.

▼B

3.1.3. A határőrségnek vagy a 3.1.2. pontban említett hatóságoknak vissza kell küldeniük az átvételi elismervényt (a lista vagy listák aláírással ellátott egy példányát vagy elektronikus visszaigazolást) a hajóparancsnoknak, aki kérésre köteles azt bemutatni, amikor a hajó a kikötőben tartózkodik.

3.1.4. A hajóparancsnok haladéktalanul köteles az illetékes hatóság felé bejelenteni a személyzet összetételének vagy az utasok számának bármely változását.

Ezenkívül a hajóparancsnok haladéktalanul, a 3.1.2. pontban meghatározott határidőn belül, értesíti az illetékes hatóságokat arról, ha a hajón potyautasok tartózkodnak. A potyautasokért a hajóparancsnok a felelős.

A 4. és 7. cikktől eltérően a fedélzeten tartózkodó személyeket nem lehet alávetni alapos ellenőrzésnek. Mindazonáltal a határőrök elvégzik a hajó átkutatását és a fedélzeten tartózkodó személyek ellenőrzését, de csak akkor, ha ez a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolt.

3.1.5. A hajóparancsnok időben és az érintett kikötőben hatályos szabályokkal összhangban értesíti az illetékes hatóságot a hajó indulásáról.”;

c) a 3.2. pont a következőképpen módosul:

i. a 3.2.1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3.2.1. A körutazást végző hajó parancsnoka eljuttatja az illetékes hatóságnak a hajó útvonaltervét és menetrendjét, amint azok elkészülnek, de legkésőbb a 3.1.2. pontban meghatározott határidőn belül.”;

ii. a 3.2.2. pont második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Mindazonáltal e hajók személyzetét és utasait is ellenőrizni kell, de csak akkor, ha ez a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolt.”;

iii. a 3.2.3. pont a) és b) alpontjában a „3.2.4. pontban” hivatkozás helyébe a „3.1.2. pontban” hivatkozás lép;

iv. a 3.2.3. pont e) alpontjának második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Mindazonáltal e hajók személyzetét és utasait is ellenőrizni kell, de csak akkor, ha ez a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolt.”;

v. a 3.2.4. pontot el kell hagyni;

vi. a 3.2.9. pont második bekezdését el kell hagyni;

vii. a 3.2.10. pont a következő i) alponttal egészül ki:

„i) a 3.1.2. pont (személyzeti és utaslisták benyújtásának kötelezettsége) nem alkalmazandó. Amennyiben a fedélzeten tartózkodó személyek listáját a Közösség tagállamainak kikötőibe érkező vagy onnan induló személyhajókon utazó személyek nyilvántartásáról szóló, 1998. június 18-i 98/41/EK tanácsi irányelv (*) szerint kell összeállítani, akkor a hajóparancsnoknak a lista egy példányát legkésőbb a harmadik országbeli kikötőből való elindulást követő harminc percen belül el kell küldenie a tagállamok területén található érkezési kikötő illetékes hatóságának.

(*) HL L 188., 1998.7.2., 35. o.”;

▼B

viii a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„3.2.11. Amennyiben egy harmadik államból érkező és a tagállamok területén többször megálló komp kizárólag a tagállamok területén az út hátralévő részére utasokat vesz fel, úgy ezen utasokat az indulási kikötőben kiléptetési, az érkezési kikötőben pedig beléptetési ellenőrzésnek kell alávetni.

Azon személyek ellenőrzése, akik a közbeeső megállások alkalmával már a komp fedélzetén tartózkodnak, és nem a tagállamok területén szálltak fel, az érkezési kikötőben történik. A fordított eljárás érvényes azokra az esetekre, amikor a célország egy harmadik ország.”;

ix. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„Teherszállító járatok a tagállamok között

3.2.12. A 7. cikktől eltérően nem lehet határforgalom-ellenőrzést végezni a tagállamok területén található, ugyanazon két vagy több kikötő közötti teherszállító járatokon, amelyek nem kötnek ki a tagállamok területén kívül és árut szállítanak.

Mindazonáltal e hajók személyzetét és utasait is ellenőrizni kell, de csak akkor, ha ez a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolt.”;

5. A VII. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 3. pontban a 3.1. és 3.2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„A 4. és 7. cikktől eltérően, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) a tengerészek személyazonossági okmányairól szóló 108. sz. (1958) vagy 185. sz. (2003) egyezményével, a nemzetközi tengeri forgalom elősegítéséről szóló egyezményben (FAL-egyezmény) és a vonatkozó nemzeti joggal összhangban kiadott tengerészigazolvánnyal rendelkező tengerészek számára a tagállamok engedélyezhetik, hogy a hajójuk által érintett kikötő területén vagy a környező településeken való tartózkodás céljából partra szállva a tagállamok területére belépjenek, vagy a tagállamok területéről a hajóikra visszatérve kilépjenek anélkül, hogy valamelyik határátkelőhelyen jelentkeznének, azzal a feltétellel, hogy szerepelnek hajójuk személyzeti listáján, amelyet megelőzőleg az illetékes hatóságok által elvégzendő ellenőrzésre benyújtottak.

A belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján azonban a határőrök a partraszállás előtt a 7. cikkel összhangban ellenőrzésnek vetik alá a tengerészeket.”;

b) a 6. pont a következő pontokkal egészül ki:

„6.4. A tagállamok nemzeti kapcsolattartó pontokat jelölnek ki a kiskorúakkal kapcsolatos konzultáció céljából, és ezekről tájékoztatják a Bizottságot. E nemzeti kapcsolattartó pontok listáját a Bizottság a tagállamok rendelkezésére bocsátja.

6.5. A 6.1.–6.3. pontban meghatározott bármely körülménnyel kapcsolatos kétség esetén a határőrök igénybe veszik a kiskorúakkal kapcsolatos konzultáció céljából létrehozott nemzeti kapcsolattartó pontok listáját.”;

▼B

c) a szöveg az alábbi pontokkal egészül ki:

„7. **Mentési szolgálatok, rendőrség, tűzoltóság és határőrség**

A mentési szolgálatok, a rendőrség és a tűzoltóság szükséghelyzetben eljáró tagjainak beutazására és kiutazására, valamint a határőrök szakmai feladataik ellátása során történő határátlépésére vonatkozó rendelkezéseket a nemzeti jogban kell meghatározni. A tagállamok kétoldalú megállapodásokat köthetnek harmadik országokkal a személyek e kategóriáinak be- és kiutazására vonatkozóan. Ezek a rendelkezések és kétoldalú megállapodások tartalmazhatnak a 4., 5. és 7. cikktől való eltéréseket.

8. **Nyílt tengeri munkavállalók**

A 4. és 7. cikktől eltérően nem lehet alapos ellenőrzésnek alávetni azokat a nyílt tengeri, a 2. cikk 18a. pontjában meghatározott munkavállalókat, akik tengeri vagy légi úton rendszeresen visszatérnek a tagállamok területére anélkül, hogy harmadik ország területén tartózkodtak volna.

Mindazonáltal az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelését – különösen ha valamely harmadik ország partvonala egy nyílt tengeri létesítmény közvetlen közelében található – figyelembe kell venni a végrehajtandó ellenőrzések gyakoriságának meghatározásánál.”;

6. A VIII. mellékletben a formanyomtatvány a következőképpen módosul:

a) a „beléptetőbélyegző” kifejezés helyébe a „be- vagy kiléptetőbélyegző” kifejezés lép;

b) a „lépett be” kifejezés helyébe pedig a „lépett be vagy onnan a megjelölt időpontban lépett ki” kifejezés lép.

▼B

II. MELLÉKLET

A 810/2009/EK rendelet mellékletei a következőképpen módosulnak:

1. a VI. mellékletben „a vízum elutasításáról, megsemmisítéséről vagy visszavonásáról szóló értesítésre és indoklásra” vonatkozó formanyomtatvány 4. pontja helyébe a következő szöveg lép:

   „4. ☐ a folyó 180 napos időszakban már 90 napot a tagállamok területén tartózkodott egységes vízummal vagy korlátozott területi érvényességű vízummal”;

2. a VII. melléklet 4. pontjának negyedik bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

   „Ha hat hónapnál hosszabb érvényességű vízumot bocsátanak ki, a tartózkodások időtartama bármely 180 napos időtartamban 90 napot jelent.”;

3. a XI. melléklet 5. cikkének (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

   „(2) A kiadott vízum egységes, rövid idejű tartózkodásra és többszöri belépésre jogosító vízum, amely az olimpiai és/vagy paralimpiai játékok időtartama alatt legfeljebb 90 napos tartózkodásra jogosít.”.